

## Neix Praxi

---

PRAXI :: 17/09/2020

Amb aquest comunicat volem fer pública la creació de Praxi. Per què Praxi? Praxi vol esdevenir un espai per al debat i el posicionament polític amb la finalitat de contribuir a aportar reflexions polítiques i apostes tàctiques i estratègiques per confrontar el capitalisme patriarcal als Països Catalans. Una confrontació per tots els mitjans i amb l'objectiu de derrocar-lo, aconseguir la propietat col·lectiva dels mitjans de producció i la creació d'una societat sense classes.

El capitalisme ha estat sempre un sistema d'opressió i de dominació d'una classe, la burgesia, sobre l'altra, la classe treballadora. Aquest sistema se sustenta sobre un pilar fonamental: la propietat privada dels mitjans de producció. Aquest fet -nuclear en el nostre anàlisi- comporta l'establiment de relacions laborals assalariades basades en l'explotació directa i subordinada i a la conseqüent privatització sistèmica dels beneficis de l'activitat empresarial per part de la burgesia. Aquesta premissa bàsica s'ha mantingut inalterada amb el pas del temps. El que ha anat canviant amb els anys, a pitjor, és la major capacitat de la burgesia d'anar acumulant capital en detriment de la classe treballadora.

Sense entrar-hi en profunditat, no és difícil concloure quines són les conseqüències d'aquest sistema. La capacitat extractiva de la classe dominant és cada cop més gran. Les grans empreses i patronals no fan més que concentrar riquesa i incrementar els seus beneficis, mentre que centenars de milers de famílies viuen en situació d'indignitat i de pobresa, en molts casos, fins i tot, tot i tenir un contracte de treball. Les successives reformes laborals -amb la complicitat i col·laboració indispensable del 'sindicalisme' d'estat hereu de la fraudulenta transició espanyola i dels Pactes de la Moncloa- han anat dilapidant bona part dels drets laborals, socials i de protecció social guanyats a cop de lluita les últimes dècades. El continu procés de desindustrialització i terciarització de l'economia enfocada bàsicament al *sea, sun and beach* ha esdevingut un pou de precarietat laboral. A les elevadíssimes taxes d'atur estructurals s'hi afegeix una alta desprotecció social per a les famílies treballadores, esdevenint aquests factors un caldo de cultiu perfecte per a l'existència d'un permanent exèrcit de reserva obligat a romandre a disposició dels interessos, desitjos i capricis de la burgesia.

Capitalisme i vida digna són, per tant, incompatibles. Així mateix, considerem que el patriarcat, la dominació home-dona basada en la perpetuació ideològica del sistema sexe-gènere que imposa identitats de gènere, rols i sexualitats en funció de característiques biològiques, és un dels més subtils però més poderosos engranatges que el capitalisme utilitza per a mantenir-se com a sistema dominant. La derrota i claudicació del capitalisme patriarcal és, per tant, una necessitat imperiosa per a la classe treballadora. Així mateix, destruir i diluir les identitats col·lectives, els pobles, és l'altre gran mecanisme a mans de la burgesia per a perpetuar el seu sistema de dominació. L'opressió nacional que patim com a poble per part dels estats espanyol i francès i les seves institucions no és només un mal a combatre en si mateix, sinó una conquesta clau en el camí per a derrocar el capitalisme.

Avui veiem amb tristesa com la política institucional s'ha consolidat com a principal -i en molts casos, única- via d'intervenció política. Considerem que les institucions d'un estat capitalista [institucions en les que s'integren els parlaments autonòmics] serveixen, amb caràcter general, de cademat per al manteniment generalitzat dels privilegis i interessos de la classe dominant, la burgesia, així com per a la congelació i 'estatalització' del *statu quo* actual. Considerem que per a que la política institucional pugui esdevenir en el futur una de les eines mínimament útils per a àmplia transformació social, això sí, en el marc d'una estratègia d'intervenció política molt més àmplia, no s'ha de caure en l'error de l'institucionalisme o l'electoralisme. Ens hem de dotar, amb caràcter previ, d'una sèrie d'estructures mínimes i indispensables per organitzar i consolidar un contrapoder antagònic suficient des del carrer, el territori i els centres de treball. Sense aquestes estructures [per citar ara, només a tall d'exemple, disposar de mitjans de comunicació de difusió massiva i de sindicats combatius amb una estructura potent i capacitat d'incidència política real generalitzada amb visió de classe], la canalització de les aspiracions socials de la classe treballadora per mitjà -o a través- de la política institucional capitalista no es poden assolir ni tan sols parcialment, es fomenta la delegació i la falta d'implicació directa, neix la frustració i el sentiment de derrota, la pèrdua de la consciència de classe i l'abandonament de l'organització i la lluita i, finalment, l'assimilació d'aquestes per part del sistema que es pretenia combatre.

Praxi desenvoluparà la seva tasca política de forma directa arreu de la nació catalana, els Països Catalans. Entenem que, amb independència de les singularitats i peculiaritats de cadascun dels territoris que la conformen, els Països Catalans integren una complexitat de factors històrics, polítics, econòmics, socials i culturals que permeten afirmar l'existència d'una realitat nacional, el Poble català que, això sí, conviu en aquest marc territorial amb altres realitats nacionals. Praxi defugim de la política regionalista i *processista* practicada per l'independentisme hegemònic i treballarem per a que els Països Catalans esdevinguin el marc territorial reivindicat i compartit pel nostre poble. Praxi, així mateix, fem nostres les bases polítiques de l'internacionalisme proletari: establim contactes i aliances amb tot tipus d'espais, organitzacions o mitjans que coadjuvin amb l'objectiu de la derrota mundial del capitalisme patriarcal i la creació d'una societat sense classes.

El naixement de Praxi respon al fet que entenem que existeix un buit ideològic, tàctic i estratègic dins l'esquerra política dels Països Catalans que aposti per a l'assoliment d'aquests objectius, que no faci de la socialdemocràcia, la delegació política, la desmobilització, el regionalisme i/o el *processisme* la seva pràctica política, i que faci del conflicte capital-treball i del qüestionament de la propietat privada dels mitjans de producció, així com dels privilegis de la classe dominant, els seus principals elements d'anàlisi per a la construcció d'un projecte polític popular emancipador.

Praxi anirà exposant a través de successius comunicats i articles quins són els nostres plantejaments polítics i com ens proposem assolir-los.

Per acabar, Praxi és, sobretot, un espai generador de debat polític. Volem ser un espai obert per a compartir i publicar totes aquelles reflexions i anàlisis que puguin enriquir aquest debat. Convidem a les persones que ho desitgin ens facin arribar propostes d'articles que des de Praxi considerarem publicar, i convidem a que qualsevol persona que vulgui

participar d'aquest projecte contacti amb nosaltres.

Països Catalans, 15 de setembre de 2020

Contacte:

Correu electrònic de contacte: [espai.praxi@gmail.com](mailto:espai.praxi@gmail.com)

Twitter: @\_Praxi / [https://twitter.com/\\_Praxi](https://twitter.com/_Praxi)

Telegram: <https://t.me/espaipraxi>

---

[https://www.lahaine.org/mm\\_ss\\_est\\_esp.php/neix-praxi](https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/neix-praxi)